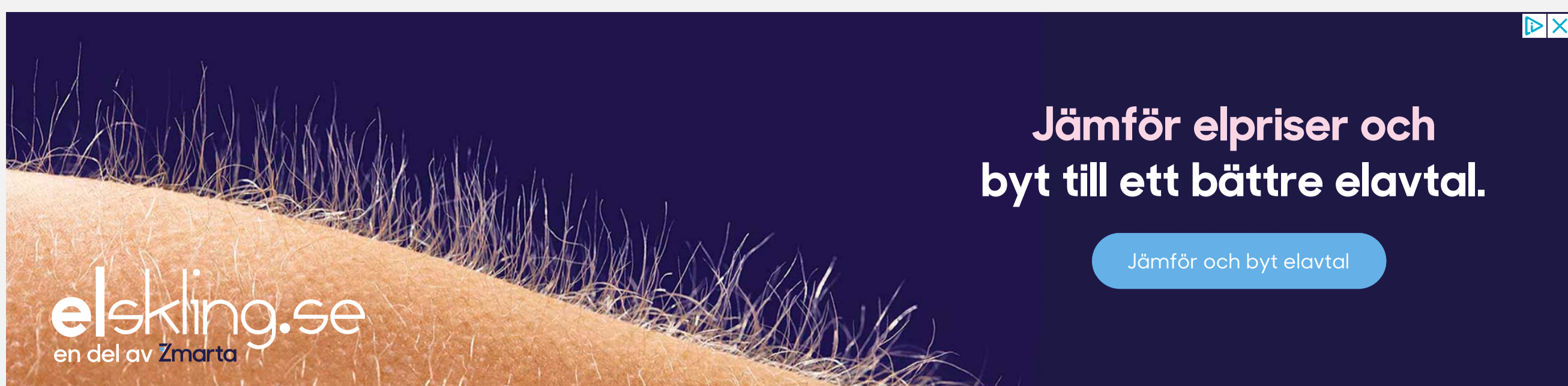

ANNONS:

Om våra annonser

Kultur

Videokonsten sjunger långsamhetens lov

PUBLICERAD 2006-05-27

Videokonsten är ofta långsam och händelsefattig. Men Håkan Nilsson tycker att bristen på snabba klipp i stället gör stillheten och detaljerna mer betydelsefulla.

Läs senare

Jessica Faiss

Mia Sundberg Galleri, Stockholm

ANNONS:

Om våra annonser

Visas T o m 10/6

Katarina Lövström

Andréhn-Schiptjenko, Stockholm

Visas T o m 17/6

Jessica Faiss och Katarina Lövströms videoverk står i bjärt kontrast till de snabba klippen och fartfyllda scenerna från film och musikvideor. Videokonsten är ofta ett långsamhetens uttryck, där tilltalet snarare påminner om teckning och måleri. Jessica Faiss låter en statisk kamera filma ödesmättade vyer från en båt i Halongbukten i Vietnam, medan Katarina Lövström panorerer över en ornamentliknande figuration.

Många blir frustrerade när det inte "händer" något i ett videoverk. Det är delvis en fråga om tid. En tavla går att överblicka omedelbart, men utan förhandsinformation vet vi inte hur långt ett videoverk är. Frustrationen hör också samman med förväntningar, för i avsaknad av de snabba klippen blir lugnet paradoxalt nog stressande.

ANNONS:

Samtidigt är det just när den långsamma videokonsten anspelar på förväntade effekter som den blir mest intressant.

När jag stannar till inför Jessica Faiss video på Mia Sundberg Galleri bildar den disiga vyn från båtens akter en kommentar till impressionismens formspråk. Detaljer som vanligtvis skulle ha undgått mig, vattnets krusningar, de andra båtarnas manövreringar, framträder i stillheten som betydelsemättade. Det handlar förstås också om scenariot, Vietnamkrigets alla skildringar har gjort varje dimmig skildring från den karaktäristiska miljön mer än ödesmättad. Men i Faiss verk växlar aldrig tempot, inga helikoptrar dyker upp i horisonten, ingen amerikansk flodbåt närmar sig aggressivt. Lugnet talar också om att normaliteten har återställts.

Jag har betydligt svårare att ta till mig av det längre verket "Pool", där vatten oupphörligt strömmar för att fylla en swimmingpool. Här blir verkligen frånvaron av handling frustrerande. Verket lyckas aldrig skapa någon intressant dynamik. Det strilande vattnet blir varken kontemplativt eller tillräckligt långtråkigt för att utmana betraktaren.

Katarina Lövströms videoverk på Andréhn-Schiptjenko ingår i en installation som också inbegriper hela galleriet. Här skapas en stämning som nästan omedelbart griper tag i mig. I den smala passagen till gallerirummet har ljuset riktas upp mot taket och väl där inne färgas det naturliga ljuset i samma färgskala som i ett kyrkorum. I mitten av rummet hänger projektionsytan, och hela gallerigolvet är täckt av en blå matta.

Lövström arbetar effektivt med olika religiösa rum och stämningar, där hon hämtar från både kristendom och islam. Referenser till kyrkfönster och altartavlor blandas med ornamentik från Alhambra, och en matta som för tankarna till moskén. Det är som om Lövström undersöker vilka yttringar som gör ett rum kontemplativt och heligt.

Den visuella effekten är slående. Rummet pendlar i sin enkelhet mellan att vara hypermodernt och traditionellt sakralt. Men när jag börjar fundera över om de olika tecknen har någon annan mening kommer jag ingen vart. Kanske är det avsikten. Det religiösa framstår som stämningsfullt, men tomt.

Håkan Nilsson

konst@dn.se

TEXT

Håkan Nilsson

00

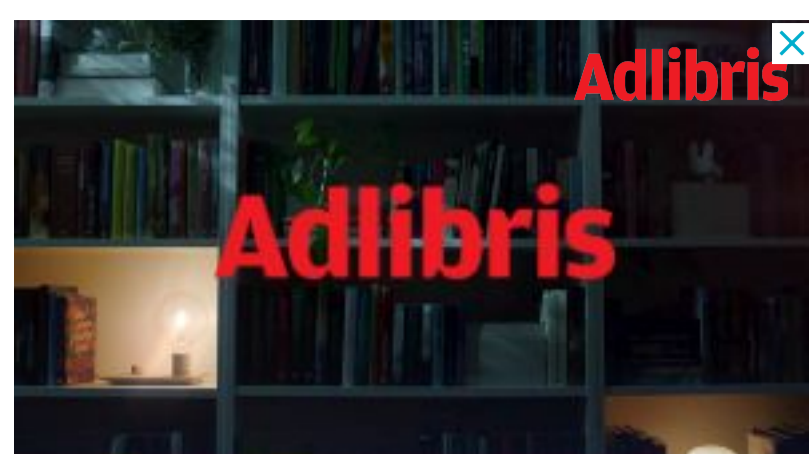
Skriv ut Rätta artikel

Kommentera artikeln

Kommentera artikeln

Visa kommentarer (0)

ANNONS:

Julklapptips för alla önskingar hittar du hos oss

Bli inspirerad

ANNONS:

Ta del av DN

DN:s appar

e-DN

DN.VR

DN i PDF-format

Korsord

Arkivet

Insändare

Nyhetsbrev

Följ ämnen och skribenter

Kundservice

Bli prenumerant

Kundservice

Prenumerationsärenden

Kunderbjudanden

Mitt konto

Vanliga frågor & svar

Om DN

Om cookies

Personuppgiftspolicy

Annonsera

Annonsvänligt Sverige

Anmäl störande/felaktig annons

Kontakta DN

Här hittar du information om hur du kontaktar de olika avdelningarna på DN, samt lämnar feedback på våra tjänster och produkter.

Kontakta oss

Följ oss

Punkten efter Dagens Nyheter har funnits med allt sedan det första numret 23 december 1864. Grundaren Rudolf Wall lär ha satt dit den med tanken att Dagens Nyheter inte bara är ett namn. Det är också en avslutad mening, ett konstaterande av vad som hänt. Därför sätter vi punkt även i vår tid.

Chefredaktör och ansvarig utgivare: Peter Wolodarski | Redaktionschef: Caspar Opitz | Vd: Anders Eriksson | Chef DN.se: Anna Åberg | Redaktionell utvecklingschef: Martin Jönsson | Administrativ redaktionschef: Fredrik Björnsson | Utrikeschef: Pia Skagermark | Kulturchef: Björn Wiman | Politisk redaktör: Amanda Sokolnicki
© Dagens Nyheter AB 2020